

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fóia acést'a ese in tóta domineca,
— dar prenumeratiunile se priimescu
in tôte dílele.

Pretiuu pentru Ostrungari'a: pre anu
6 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fi. pre unu tri-
luniu 1 fi. 50 cr.; éra pentru Strai-
netate: pre anu 8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu
4 fi. pre unu triloniu 2 fi. in v. a.
Unu esemplariu costa 10 cr.

Tóte siodeniele si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redatiunea diriginte a diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de

linia, si 30 cr. tase timbrale.

A P R I L U

catra onorabili lectori.

Cu nrulu espiratu (alu 13.) se termina trimes-
trulu **Ianuariu—Martisioru**, 1872. si cu elu spe-
duirea diurnalului nostru catra abonatii pre díslu
trimestru.

Dreptu-ce facemu ocašia on. publicu romanu, a
se aboná pre urmatoriulu triloniu **Aprile—Juniu**
1872. cu indatinatulu pretiu, si a nume:

pentru imperiulu Ostr.-Ungari'a cu fi. 1 cr. 50.

„ Romani'a si alte strainetati cu fi. 2 cr. —

Dloru invetiatori poporali se da favorulu si pre
mai departe, potendu priimi diurnalulu cu diumetatea
pretiului numai, déca voru **dovedi** pauperitatea.

Pretiuurile au a se inaintá catra subsemnat'a ami-
nistratiune: **Aradu**, strat'a Teleki-ana, Nrulu 27.

Pre creditiia inse nu se mai dá diurnalulu ni-
menui'a. voindu a avè socotelele nóstre curate.

Dupa 10 esemplarie unulu se gratifica ori in
natura, ori in pretiulu ecuivalentu.

La revedere!

Aministratiunea de la
„Gur'a-Satului“.

APOI NU-SU CIVILISATU?

Candu audu fara 'nctare
Pe mai multi nebotezati,
Cà ími dícu in gur'a mare:
Nu-e d'in cei civilisati!
Scii, ími vine ametiéla,
Si am dreptu necontestatu:
Dupa ce sum plinu de fala --
Apoi nu-su civisatu?

Dupa ce am cascatu gur'a
Pr'in Parisu si pr'in Berlinu,
De-unde-apoi castigai ur'a
Pentru totu ce e romanu;
Dupa ce eu frantiozesce
Sciu trei buche desghiatu,
Ba vr'o dóuc si-englezesce, --
Apoi nu-su civilisatu?

Dupa ce cunoscu pré bine
Chiaru de moda-a me 'nbracá,
Si ori candu cu gratii pline
Complimente a durá;
Ér' pe partea femciésca
S'o admiru neinctetu
Totu in limb'a frantiuzésca:
Apoi nu-su civilisatu?

Dupa ce pe d'in afara
Recitescu pe Pol-de-Cocu,
Si fumezu mereu sugara,
Alergandu d'in locu in locu,
Far' sà am vr'o trebusióra,
Cà-ci me tienu aristocratu,
Si-asta brasla n'o sà móra, --
Apoi nu-su civilisatu?

Dupa ce eu portu barbata
Lunga tocmai de unu cotu,
Si vedu numai pr'in lorneta,
Fara care nici cum potu!
Éra dogmele crestine,
Care ceriulu ni le-a datu,
Sunt eresuri pentru mine, --
Apoi nu-su civilisatu?

Dupa ce o cabrioleta
Cu duoi cai o potu maná

Cu o mana pré cocheta,
Câtu potu chiaru și fermecá:
Dupa ce cu dibacia
Ori ce calu neinvetiatu
Lu-galopu la calaria:
Apoi nu-su civilisatu?

Dupa ce cu de minune
Cunoscu stosulu a jucá,
Și-am curagiu pe-o carte-a pune
Ce nici poti chiaru cugetá.
Dupa ce in lumea lata
Detorii de 'nspaimentatu
Facu nici cum gîndindu la plata, --
Apoi nu-su civilisatu?

Georgiu Teutu.

Giguri-Miguri.

* * O femeie se spenzura intr'unu accesu de nebunia.

— De ce, intrebâ comisarulu pe barbatulu ei, n'ai oprit'o de a se sinucide, de ore-ce erai presînte?

— Numai in curentulu acestei septemane, am despenzuratu pe acêsta nenorocita de trei ori; n'o sâ 'mi petrecu dóra tóta viêti'a desnodandu la fringhii.

(§) Tata, dîcea unu baiatu catra tata-seu, ce se face cu ministrii cei vechi?

— Ministrii cei vechi, fiule, sunt ca luncle cele vechi, ei revinu.

× (Cont. Juliu Andrásy și unu honvedu d'in 1848.) In 25. fauru s'a tienutu in Pest'a adunarea generala a comitetului pentru ajutorarea honvediloru, la care fû invitatu și presiedintele acestui comitetu cont. Juliu Andrásy. Inchiaiandu-se adunarea, cei mai multi d'intre presinti se departara in grupe mai mici, și numai dlu Andrásy remase cu câti-va domni, cu cari apoi glumindu și discurendu, mai tardiu s'a departatu și elu. Candu erau sâ ésa afara, unu honvedu inchisa drumulu dlui Andrásy. Honvedulu n'a fostu neci ologu, neci caruntu, neci de unu esterioru venerabilu séu demnu de compatimire, ci unu barbatu sanetosu cu nasu rosu și mustetfe sucite. Omulu acestu-a intinse cont. Andrásy un'a petitiune. „Bine, bine, iubite amice,” dîse contele cu tonulu celu mai bine voituriu, „o voi predá-o presiedintelui de sectiune, mergi numai in pace a casa.” — „Aceea nu merge asiè,” replica honvedulu indrasnetiu, „totu o astfelu de petitiune jace de ani și dîle in cancelaria și neci unu sufletu n'are grigea mea. Dorescu a priimi numai decátu respunsu.” Și dîcundu aceste se puse ca unu muru inaintea usiei spre uimirea celora ce erau acolo. Contele și-incroti fruntea și dîse „mergi dar' și lasc-me in pace” — „Ba,” reflectâ honvedulu, „in anulu 1848 mi-s'a promis unu jugheru de pamentu ca sâ me luptu pentru patria și eu n'am capetatu neci unu par'a rea. Sâ mi sê dce pensiunea.” — „Sâ vi-o dce aceea,” respunse Andrásy fulgerandu d'in ochi, „cari au promis jugherulu de pamentu. Aceia au fostu ministrii de atunci, — eu nu ti-amu promis nimic.” Honvedulu voi sâ continue discusiunea inse fû impededatu pr'in intrevenirea portariului. Cont. Andrásy se departâ apoi cu socii sei. Incidentulu acestu-a facu impresiune dorerosa asupra celorlu presenti.

* * Intr'o societate se dîcea cã duoi avocati erau cu cutite unulu contr'a celui altu.

— Hm! dîse unu domnu, nu ve temeti de nimic'a: avocatii sunt ca limbile unui fórfece: ele nu se taia nici o data un'a pe alt'a, dar vai de acel'a ce sar pune între dinsele!

* Abordasemu anulu trecutulu unu Domino de atlasu verde la balulu dela Opera. Elu resîstâ la tôte oferirile ce'i faceamu. . . .

— Celu pucinu, continuai eu, frumosulu meu Domino, da'mi unu rendez-vous aici pentru Sambat'a viitoria. . . .

— Dar'te'nclu, Domnule, imi respunse, nu sum femeie de acele de care o credi; mai antaiu asta séra viu pentru prim'a óra la opera.

— Unde te duci dar? . . .

— La „Pomulu verde! . . .”

(††) Unu profesore, superatu, intrebâ pe unu elevu in medicina:

— Sâ presupui, dîse elu, cã ti-asi dá unu petioru in spate, care musculu ti s'ar pune in miscare?

— Musculele manei drepte spre a'ti sterge o palma.

* * Unu bactioiu se intorcea dela preamlare tocmai candu tatalu seu venia a casa dela Camera unde tienuse unu discursu oratoricu.

— Ica spune'mi, pap'a, ilu interpelâ copilulu. . .

— Ce este?

— Am auditu vorbindu-se de D-ta pe ulitia. . .

— A?

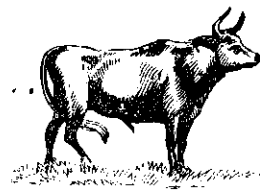
— Da, dîceau cã D-ta esci unu omu cu doue fetie; de ce nu'mi ai aretatu și mie pe cea alta? . .

□ (Explicarea cuvintulu „m a m e l u c u.”) Unu magiaru vedindu d'in intemplantare cuvintulu m a m e l u c u in unu diarin, incepû a ride asupra acestuia, — eu 'lu intrebai: ce ridi frate Aloisiu? Séu dóra 'ti place oglind'a acêst'a, și apoi spune-mi tu ce intielegi sub cuvintulu m a m e l u c u? La acêst'a elu dupa cateva minute 'mi respunse, cã intielege pre cei — d'in partea drépta. . .

** (O prînsóre.) Unu englezu se prinse cu unu nêmtiu cã elu și cu unu *companionu* alu seu voru manca 600 de stridii. Nêmtiulu, siguru de ishinda, acceptâ prînsórea.

Stridiile se adusere și englesulu fu invitatu a'si aduce *companionulu*. Atunci elu tirî de o funia dupa dinsulu unu porcu cu unu ritu respectabilu, cu ajutorulu caruia se intielege stridiile se facura intr'o clipa nevediate. Prînsórea erá castigata și nêmtiulu pacalitu.

GHICITURA ILUSTRATA.

(Unulu d'intre ghicitori prenumeranti va fi pre-miatu dupa sortiu cu o carte romanesca. Deslegarea și rezultatulu se voru comunica numai in nrulu 16. pone atunci remane concursulu deschisu.)

A N E C D O T A.

— tramisa de Maioru —

Unu tieganu taindu tóta diu'a lemne la unu preotu romanu, și sér'a dupa cina departendu-se dela cas'a preotului duse cu sine și securea preotului, cu care a taiatu lemnele. Observandu preotulu in demanêti'a urmatória, cã securea nu-e, și avendu suspiciu asupra tieganului, ilu chiamâ la sine si-lu pro-

vocă la redarea securei; inse tieganulu negandu fur-
tulu, pootulu se folosî de un'a apucatur'a, dicendu
tieganului: „ci bine vomu face proba inaintea San-
tiloru d'in baserica, si deca se voru uită Santii
la tine o blu: atunci vei fi nevinovatu; era deca se
voru uită strambu: atunci ai furatu securea.“
Tieganulu s'a invoitu. Deci a mersu pop'a cu tiega-
nulu in baserica, si vediendu tieganulu că santii
cauta catra dinsulu cu fisionomia stramba, veni in
confusia si agrai catra santi astfelii: „Santiloru pa-
rinti strimbi! obli v'aru Dumnedieu! deca eu nu pentru
acea am furatu securea popii ca sa nu i-o dau in-
napoi, numai pentru aceea am dusu-o cu mine, sa
nu-mi fia uritu singuru a merge a casa pr'in
intunerecu.“

Unui jidanu d'intru unu satu romanescu i placea
multu de o tieranca frumosica d'in acelasi satu. Intru o
di apoi venindu tieranc'a la elu in pravalia, ca sa targue
ce-v'a, intre altele i dise jidanulu: „esthe dragha, ca eu
place lha thine? vhedu chitu esthe eu de frumosu cumu
unu . . . „Ca o cruce vrei sa dici,“ lu-interrupte
tieranc'a ridiendu „Wai geschriren! striga jidanulu tre-
murandu, nu nu vrutu eu asié sa dice.“ — „Ca dora nu ai
vrutu sa dici, „ca o spendiuratore“ ? dise era-si tieranc'a.
— „Ba Dio, asié cum unu spendiuratore vrutu se dici
eu la thine dragha.“ — „Atunci jupane draga sfór'a te
va iubi, ca mie Dieu nu-mi placu spendiuratore!“ dise
tieranc'a, si se departa ridiendu in hohote.

S I A R U T I A

Comedia originala

de

Scovarda Gavriila

in I. actu.

Persónele:

Craciunu, M. soci'a acestui'a. T. cumnat'a acestui'a,
Siaruti'a servitóri'a.*)

Scen'a I.

Craciunu (vine dela crisima somnorosu, si intra in
casa.) A . . . a . . . buna ser'a scump'a mea munda
si frumosa, da nu te ai culcatu inca?

M. Ho ho! draga n tine *Leonate*, da la tine este
inca totu sera, ? dora tu vini d'in Americ'a de sudu? au
nu vedi ca e la 4. ore dupa mediulu noptii si acusi e
demanetia? en spune-mi pe unde ai mai colindatu, si unde
ai mai batutu ferblu, nefericitule?

Cr. (arunca pip'a cea catu unu barosu, cu camisiulu
carnu de duoi stangeni de lungu pe mesa, incatu acusi
crepa mes'a, si la acareia sunetu se tredira toti copiii)
Taci tu draga soci'a mea, scii tu ca eu ca omu procop-
situ amblu totu in societati alese, apoi cu ferblu mai
castigu cate ceva pe sem'a casei, candu nu perdu.

M. Am auditu inca a sera, ca in ce societate alasa
te ai asediatu la ferblu fia-te foculu: cu Siacterulu jida-
niloru, cu St. calfa de covaciu, si cu ore cati-va jidani de
pe sate; no, apoi deca ai si castigatu ceva de la acesti'a,
sciu ca ai cu ce te falí, mai bine taci, si arunca ciobo-
tocele acele d'in petiore-ti ca mi pare ca vedu pe *Isopu*,
batar de ai fi asia de intieptu ca acel'a. . .

*) Pentru ca onor. publicu sa nu cugete ca T. si M. ar fi *Tand'a*
si *Mand'a*, se notifica, ca aceste sunt persone cu multu mai *sublime*.**)

Autorulu.

**) Multiumimu de complimentu!

Tand'a si Mand'a.

Cr. (apuca a se descultiá si imple cas'a de obele) O
bata-te n capu muiere cu capulu in mana, multu me
miru de tine si de flecetele tele! séu nu scii ca ti-am
mai spusu ca sa lasi numai dupa mine, ca sa conducu
eu tota treb'a casei, pe lunga tote ca tu esci mai pro-
copsita de catu mine, dara pentru acea totu sciu eu ce
facu, eata ca sum omu si domnu!

M. Ce domnulu naibei? dora esci denumitu de por-
colabu la Tribunalu? no sciu ca aru pati-o Tribunalulu,
ca toti ar fugi robii d'in temnitie candu te ar vedé.

Cr. Totu mai mare scump'a mea, sum denumitu de
Solgabireu onorariu, vreu sa dici substitutu.

M. Dieu nu glumesci? ah vina sa te sarutu! no
vedi ast'a mi place, no apoi mai demustre-mi cineva, ca
Irimie vrajitoriulu d'in *Talaciu* nu scie vragi: vedi elu
mi-a spusu ca voi fi „*dómna mare*,“ inca candu eram
copila, candu am fostu la elu cu mam'a fia-iertata si cu
sor'a T. apoi am si visatu eu alalta sera ca eram *dómna*,
insa proclét'a de masea nu me lasa sa me delectezu
multu in acea placere, si eata dara ca mi se implini si
visulu. Ah draga, catu nacasu mai tragu cu maselele,
vreu sa dici cu maséo'a!

Cr. Cu care maséo'a scump'a mea?

M. Era esci confusu? se vede ca n'ai dormitu asta
nopte! scii tu dora ca numai acea o mai am inca, care
me dóre.

Cr. E . . . e . . . sciu draga sciu, da lasa numai dupa
mine ca-ti cumperu eu altele.

M. En lasa me nu me mai necaji bareu tu, séu
vrei sa-ti bati jocu de soci'a ta? nu dici eu ca mi s'a
ruptu colciunií, séu scurteic'a, ca sa-mi poti cumpera
altele, ci-mi lipsescu maselele carii nu se mai potu su-
plini; apoi scii tu bine de candu erai *olaviu*, ca deca se
sparge ó'a nu o mai poti carpi.

Cr. Dómne catu de reu 'ti sta a fi *dómna si prósto*,
au nu-ti spusei acum'a munda mea si frumosa, sa lasi
dupa mine, ca eu 'ti cumperu altele masele si pace, eu
nu glumescu.

M. Hi hi hi, ha ha ha! tu scumpulu meu apuci a
face minuni, asia dara cumpara-mi si dintii d'in ainte,
ca vedi ca toti sunt stricati si acei'a (deschide gur'a catu
o siura, si 'i aréta dintii).

Cr. Lasa numai dupa mine draga, ca te reparazu
eu peste totu, undé-ti mai lipsesce cate ceva.

M. Apropo barbate draga! tu dora esci solgabireu,
ei bine, dá nu cumu-va sa tiena domni'a ta 3 ani intr'o
vera ca slujb'a tieganului d'in poveste?

Cr. Pote sa tiena si 6 ani, scii tu dora ca e aprópe
organizarea, vreu sa dici restaurarea oficialistiloru, apoi
ce va fi cu altii va fi si cu mine.

Scen'a II.

Siaruti'a (intra in casa cu cosiar'a cea mare, si o
imple de obelele stapanului séu si de ciobote incatu abia
le duce afora) Sarutu man'a *dómna*! indresnescu a vi
face cunoscutu, ca dela 1-a incolo numai remanu in ser-
vitiulu *Dvóstra* d'in caus'a scumpatatei presente.

M. En taci nu me mai necaji baremu tu, au nu ai
auditu ca Domnulu nostru a incaputu solgabireu, si de
aci n colo o sa poruncimu in diumetate de comitatu,
pr'in urmare si tie-ti va merge mai bine; nu te face
dara cu smintéla, dute si légana de copilu! tu prósto.

S. (se duce cu cosiorc'a) Dumnedieule! catu de
ambitiósa era *dómna* mea si pana aci, dara pe viitoriu
cine va mai poté incape cu ea? hia! ce ti-e noroculu,
Dieu asié solgabireitia si eu asiu poté fi! . . .

Scen'a III.

T. A . . . a . . . buna demaneti'a soro M. 'ti
gratulezu *domna solgabireitia*, acum'a neci ca vei stá de
vorba cu mine.

M. Hi . hi . hi . ha . ha . ha . bine ai venit
T. draga, dar cumu ai auditu asié de demanetia?

T. Da veni *Siaruti'a* de mi spuse; apoi nu este
ceva estra ordinariu, pentru ca acestu rangu neci ca-i
compete altei'a decatu tie numai; — en spune-mi draga
M. nu suntemu noi destulu de culte, nu sciu de mai

pörta careva in opidulu nostru „Familia” dära scavalerii noptii sciu cä nime nu-i citesc: o dauna inse cä n'avemu societate de conversare pentru noi, fiind-cä cele-l-alte-su fore neci o cultura. — Apoi nu sciu ce sä mai dicu si despre tenerii de aici, nu te poti înticelege cu ei, asia amu patitu-o mai de unadi salutandu-me unu teneru si intrebandu-me cä ce mai facu, la respunsu-mi „multimescu de presentu” totu incremeni, firescu nu m'a priceputu casi candu i respundeam „multimescu de întrebare.”

Scena IV.

Graciana ase descöpta d'in somnu ausculta convorbirile celoru de susu, si suspina dicendu pentru sine) Dömnö Dumnedieule ce se mai fia de mine si de capulu meu cu fîntiele aceste *sublime*, de m'ar bate noroculu sä fü alesu de solgabireu, ce neci eu nu credu, cum sä acceptu si sä potu priimi omu de „da-i Dömnö” in casa mea? cu intru asemene nu me pricepu ca boulu la eticheta, dära apoi soci'a si cumnat'a mea? a . . . o . . . a . . . o . . . ce-mi pica in minte! döra convorbirile d'in „Gur'a-Satulu” între Tänd'a si Maud'a pr'in ele se elabörédie, asia dära éra-e bine, cä ele totu-si sunt si *literate*, inse de n'ar li atâtu de simple.

Finca va urmä,

Melitä Redactiunei.

➔ Mai dispunemu de esemplarie complete dela începutulu anulu actuale.

Dlul I. P. in D. C. (Bucovina). — Pretiulu priimitu si inregistratu. Multumire pentru urarea de reinsanetosiare, ceea ce ti-o dorimu si noi d'in inima. Corespondenti'a o vomu publicä o in estrasu,

„O'ä.” Aseptamu numai o ocazia bine venita pentru ea.

Dlul E. P. in L. Banatu. S'a priimita la cuoscüntia si stramutarea locüntiei DTele si marea multumire ce mi-o faci; ajunga atât'a, cä-ei nöa nu ni place a face capitalu politicu d'in asemenea lucruri. Dici, cä precändu „Albin'a & Comp.” „Priculiciu”, **recomandö**ri chiaru se dä cu pretiulu scadutu — DTele ca unu beta investitoru popularu, nu ti s'a datu, ma ni te-au si ocarita; ast'a vedi remane ca o enigma pentru noi.

Lul V. in L. — Nöüi preanumeranti inregistrati, celor'a-l-alti li sä continua. Dorinti'a urméza realizata. Incingiura „personalitati” ca draculu tamä'a. Fü sanctosu.

Dlul S. R. in I. — Anecdöta ce ni-o datezi d'in Iader'a nu e nöüa; ca este emosenta de multu si pre la poporulu nostru depre aici ca anecdöta tiegänéca. — „Pasecele tiganiloru” a aparutu in diurnalulu nostru „Strigoidu,” si inca intr'o forma mai corecta. In cätu inse ceste presentate de DTe posedu nesce variatiuni nöue öre-cari: cu tempulu le vomu direge si publicä, pentru de a le avé in töte formele ce se sustienu pr'in traditiune. „Versulu lui Kossuth ia resbelulu de 1848.” inse ni promite mu ce nou. — ilu aseptamu.

BAB'A CU ÖUELE.

Bab'a: „No baciule! vina sä-ti dau öue prospete, si inca pe diumetate de pretiu ca altii. — Ce döra n'ai parale? . . . No cä ast'a ar fü vorba: ti dau eu si pe aseptare, mi vei plati candu vei poté; si apoi sciu nu cautu eu atât'a cu Domniata baciule, cä döra toti suntemu *crestini*. — haid'a no! nu te socoti atât'a!

Baciu Ioanu: Dar' de ce sunt öuele tale?

Bab'a: De **pricolici** baciule draga.

Baciu Ioanu: „E date incolo cu ele! cä döra destui **priculici** avemu noi pr'in tier'a nöstra, nu o sä le mai cumperu si sementi'a, ca sä se clocéca mai multi. . . cä döra n'am mancatu bureti! ! . . .